

er kommet ud af det, bedre end forfatningstraktaten. Man har bevaret alle de operative bestemmelser, der under de nye forhold med 27 medlemsstater gør EU i stand til at løse de fælles udfordringer. Det bliver et mere handlekraftigt, et mere virkningsfuldt samarbejde med de nye vedtægter, hvis den politiske vilje i øvrigt er til stede.

Derudover har man bevaret alle de operative bestemmelser, der sikrer større grad af demokrati. Der er lagt op til fælles beslutningstagen i stort set alle de vigtige spørgsmål i fællesskabs-samarbejdet, og det betyder, at Europa-Parlamentet får større indflydelse. Og vores erfaring er, at når Europa-Parlamentet får større indflydelse, så giver det også et bedre resultat. Vi så det under arbejdet med tjenesteydelsesdirektivet, vi har set det under arbejdet med REACH, den omfattende kemikaliregulering, vi har mange gange set, at Europa-Parlamentet faktisk spiller en konstruktiv rolle, og det, at der nu kommer fælles beslutningstagen på alle områder, er en god ting.

Det er også godt, at de nationale parlamenter – det har fru Antonsen redegjort så udmærket for – bliver stærkere placeret i processen. Det er godt, der bliver mere åbenhed omkring Ministerrådets arbejde. Det er også godt, at der bliver flertalsafgørelser på en række områder, hvor det er vigtigt at vi kan træffe afgørelser, og hvor vi også skal justere tidligere beslutninger, uden at hele processen kan sættes i stå, og at disse flertalsafgørelser på områder, der er væsentlige for de enkelte lande, i en lang række tilfælde er omfattet af såkaldte nødbremsebestemmelser, som gør, at man kan trække i nødbremsen og forhindre en vedtagelse, der strider mod ens vitale interesser.

Endelig er der så kommet bestemmelser om energi ind i traktaten, hvad der jo har været et meget stærkt ønske fra vores side. Det er vigtigt. Vi havde allerede i forbindelse med Maastricht-traktaten et ønske om, at der kom et særligt kapitel om energi med ind. Det gjorde der ikke dengang, og det var en fejl. Nu kommer der en særlig bestemmelse ind om energi, men der kommer også i selve miljøparagraffen bestemmelser ind om klima, og det er et godt resultat og – kan man vel roligt sige – et dansk fingeraftryk på arbejdet.

Hvad er det så, der er røget ud? Det er jo ikke bare symbolsnak, der er røget ud, det er alle tilløbene til at forvandle denne reformtraktat til et egentligt forfatningsprojekt. Selve ordet forfat-

ning er gledet ud. Man taler ikke længere om, at der nu skal være europæiske rammelove og love, det bliver de kendte betegnelser som direktiver og forordninger osv., der bliver bibeholdt. Der er ikke længere lagt op til en egentlig forfatningstraktat. Det gør i øvrigt også, at det bliver sværere at læse den nye traktat end forfatningstraktaten, og derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om det ikke kunne være en god idé, at vi lavede en letlæst udgave af det her nye udkast, som gør det lettere for almindelige mennesker inklusive, tror jeg, 178 medlemmer af Folketinget – jeg undtager selvfølgelig udenrigsministeren – at læse den igennem.

Men der er ikke længere nogen grundlovstekst. For charteret er ikke længere en del af teksten. Det er juridisk forpligtende, vi er forpligtet af det med alle de tilføjelser og bemærkninger, der kan gøres i den anledning, men charteret er pillet ud. Flag, hymne, nationaldag er taget væk. Bestemmelsen om forrang for EU-retten, som tidligere spillede en meget stor rolle argumentation mod forfatningstraktaten fra modstandernes side, er pillet ud, og endelig, hvad der er nok så væsentligt, er den mellemstatslige karakter af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde blevet betonet ganske betydeligt. Så alle tilløbene til et egentligt forfatningsprojekt er blevet pillet ud.

Så er der spørgsmålet om en folkeafstemning. Der har vi lagt afgørende vægt på, at der kommer en seriøs debat om det her spørgsmål, hvor man på den ene side skal afveje, at en række bestemmelser fra forfatningstraktaten går igen, hvad vi er glade for, men på den anden side, at tilløbene til, at det her skal være en egentlig forfatningstraktat, kan blive vurderet. Og det synes jeg ikke bare vi skal gøre her i Folketinget. Jeg synes ikke bare, det skal være de politiske partier osv., vi skal høre, hvad eksperter har at sige, men vi skal også høre, hvad befolkningen har at sige, vi skal høre de grønne organisationer, vi skal lytte, inden vi træffer vores afgørelse. Og vi har den fornødne tid til at gøre det. Så samtidig med at vi graver os dybt ned i de enkelte bestemmelser i den her nye reformtraktat, skal vi også bruge tid på at afklare det på en fornuftig måde.

I Holland har man bedt det særlige forfatningsråd om at komme med en udtalelse om, hvorvidt den skal ud til folkeafstemning. Det gjorde man også med den oprindelige traktat om en forfatning for Europa. Dengang sagde man, at der var så mange tilløb til en forfatning,